

voor partner

Later

We hadden zoveel gepland dat het bijna een tweede leven leek. Het huis met de tuin. De reis die steeds naar volgend jaar schoof. De oude mensen die we samen zouden worden, mopperend op een bankje aan zee.

Nu sta ik met een toekomst in mijn handen die bij niemand meer hoort. Een agenda vol afspraken met iemand die er niet meer is.

Mensen zeggen dat ik nog jong ben, dat er nog zoveel komt. Alsof liefde een seizoen is dat vanzelf terugkeert. Maar later was nu juist het woord waarmee ik jou bedoelde.

We kregen geen vijftig jaar. We kregen er een handvol. Toch heb ik geleerd dat tijd geen liniaal is. Sommige jaren zijn dieper dan andere, en de onze gingen tot op de bodem.

Ik weet nog niet hoe ik verder moet. Ik weet alleen dat ik het doe met wat jij in mij hebt achtergelaten: je lach in mijn mondhoeken, je lef in mijn rug, je naam op de plek waar mijn hart slaat.

Je bent niet mijn verleden. Je bent een deel van wie ik nog word.

Lisanne Kors, Voor ik het vergeet

Je mag dit gedicht gebruiken bij een afscheid, met vermelding van de naam van de dichter. voorikhetvergeet.com